

Zlatnická

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Provdala se krásná panna za švarného zlatníka
byl to chlapík radost sama, teď však stále naříká
všechny jeho zlaté pruty ukradli mu zloději
je z té ztráty celý žlutý, nemá žádnou naději
2. Když ho žena utěšuje a je celá dojatá
zlatník u ní zpozoruje, že má srdce ze zlata
dej mi srdce, ženo milá, nadělám z něj náušnic
živnost bys tím zachránila, nehrozí nám pak už nic
3. Dobrá žena srdce dala ku prospěchu živnosti
strašná změna se s ní stala, zlatník pláče lítostí
vždyť mu spílá darmojedů, ve sklepě ho zavírá
do čaje mu míchá jedu, zlatník zvolna umírá
4. Než svou duši k nebi pustil, odhodlal se k závěti
vše, co věděl, do ní zhustil, můžete ji slyšeti:
|: učinil jsem k vůli zlatu z dobré ženy cynickou
tohleto mám za odplatu, hynu smrtí klinickou :|